

ORCID Profil Tamamlama ve Türkiye'deki Akademisyenlerin Dijital Kimliği

ORCID Profile Completion and the Digital Identity of Academics in Turkey

Kemal YAYLA
(Sorumlu Yazar-Corresponding Author)

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal ve Beşerî Bilimler Fakültesi, Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü, İzmir, Türkiye
Department of Information and Document Management, Faculty of Social Sciences and Humanities, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Türkiye
kemal.yayla@ikcu.edu.tr

Geliş Tarihi/Received 06.01.2024
Kabul Tarihi/Accepted 03.04.2024
Yayın Tarihi/Publication Date 12.06.2024

Atıf:

Yayla, K. (2024). ORCID Profil Tamamlama ve Türkiye'deki Akademisyenlerin Dijital Kimliği. *Edebiyat ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 72, 1-10.

Cite this article:

Yayla, K. (2024). ORCID Profile Completion and the Digital Identity of Academics in Turkey. *Journal of Literature and Humanities*, 72, 1-10.

Content of this journal is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International License.

Öz

Bu çalışma, Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında çalışan bilim insanlarının ORCID profillerini tamamlama oranlarını araştırma disiplinleri ve akademik ünvanlar açısından incelemektedir. Karma yöntem yaklaşımının kullanıldığı bu çalışmanın örneklemini, YÖK Akademik veri tabanında ORCID profil bilgileriyle listelenen 12 farklı araştırma disiplininden rastgele seçilen Profesör, Doçent ve Doktor Öğretim Üyesi ünvanlarına sahip araştırmacılar oluşturmaktadır. Veriler 'ORCID Profil Tamamlama Ölçeği' kullanılarak toplanmış ve frekans değerleri ile Kruskal-Wallis H testi analizlerine tabi tutulmuştur. Sonuçlar, dijital akademik kimliklerde araştırma disiplinleri ve akademik ünvanlar açısından önemli farklılıklar olduğunu ortaya koymaktadır. Doçentler ORCID Profil Tamamlama Ölçeği'nde diğer iki ünvana göre daha yüksek ortalama puanlar elde etmiştir. Araştırma disiplinleri arasında, Biglan sınıflandırmasına göre bazı sert ve saf alanların diğerlerine göre daha yüksek ortalama ORCID profili tamamlama oranlarına sahip olduğu tespit edilmiş ve ünvanlar ve araştırma disiplinleri arasında dijital akademik kimliklerdeki farklılıkları azaltmak için önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dijital akademik kimlik, ORCID, ORCID profil tamamlama ölçeği, Akademik ünvan, YÖK akademik

Abstract

This study examines the completion rates of ORCID profiles of scientists working in higher education institutions in Turkey regarding research disciplines and academic titles. Employing a mixed-methods approach, the sample of this study comprises researchers with the titles of Professor, Associate Professor, and Doctoral Teaching Staff, randomly selected from 12 different research disciplines as listed in the YÖK Academic database with ORCID profile information. Data were collected using the 'ORCID Profile Completion Scale' and subjected to frequency values and Kruskal-Wallis H test analyses. The results reveal significant differences in digital academic identities concerning research disciplines and academic titles. Associate Professors achieved higher average scores on the ORCID Profile Completion Scale than the other two titles. Among research disciplines, it was found that certain hard and pure domains, according to Biglan classification, have higher average ORCID profile completion rates than others and suggestions were made to reduce the differences in digital academic identities across titles and research disciplines.

Keywords: Digital academic identity, ORCID, ORCID profile completion scale, Academic title, YÖK Akademik

Giriş

Günümüzde internet, bireyleri ve bilgi kaynaklarını birbirine bağlayarak hayatın pek çok alanını hızla dönüştürmektedir. Birleşmiş Milletler, 2011 yılında internet erişimini temel bir insan hakkı olarak tanımlamış ve bunu diğer temel insani haklarla eş değerde tutmuştur (Tully, 2014). Dijital kültürün genişleyen etkisi göz önünde bulundurulduğunda, internetin sadece günlük yaşamda değil, aynı zamanda akademik alandaki dinamikleri de etkilemesi beklenen bir durumdur. Artan bağlantı sayısı, çalışma ve ilişki kurma yöntemlerini kökten değiştirerek toplumun geleneksel değerler sisteminde belirgin değişikliklere yol açmıştır. Geçmişte pek önemli olmayan dijital dünyada var olma durumu, gerçek dünyadaki itibarla eşdeğer hale gelmiştir. Günümüzde bu sürecin doğal bir sonucu olarak akademik çalışma koşullarında değişiklikler gözlemlenmekte, araştırmacılar fiziki akademik kimlik ve söylemlerinin yanında dijital kimliklerini de etkin bir şekilde oluşturma ihtiyacı hissetmektedir (Marshall ve ark., 2018).

Sosyal medyanın ve çevrimiçi iletişimin yaygınlaşması, bu mecralara özgü farklı dijital kimliklerin kullanımında artışa yol açmıştır. Dijital kimlik oluşturma, her ne kadar kullanıcının arzu ettiği sonuçlara ulaşmasa da bireylerin belirli durumlarda kendilerini kamuoyuna bir şekilde sunma ihtiyacından kaynaklanmaktadır (Allison ve ark., 2005). Ticari kuruluşların dijital mecralarda kurumsal kimlikleriyle varlıklarını oluşturmaları gibi akademisyenler de çevrimiçi platformlarda aktif bir biçimde akademik söylemlerini aktardıkları dijital kimlikler oluşturma eğilimine girmiştir (Hildebrandt ve Couros, 2016). Akademisyen olsun olmasın dijital dünyada var olan bireyler sadece yakın çevreleri için değil daha geniş bir kitle için kamusal bir imaj oluşturmaya çalışmaktadır (Van Dijck, 2013). Ancak araştırmacılar diğer kimliklerden farklı olarak bu kimlikleri aracılığıyla bilimsel çalışmalarını farklı platformlarda sunarken aynı zamanda bilimsel tartışmalara katılmaları, bilime katkıda bulunan içerikler üretmeleri ve toplumun ilgi duyduğu konularda bilimsel iletişim prensipleri çerçevesinde anlaşılır bir dille bilgi paylaşımları beklenmektedir (Clegg, 2011, s. 181).

Dijital mecralarda bir akademisyen kimliği oluşturmak çevrimiçi sosyal ağlarda yer almayı basit kılmasına rağmen sürekli bir kimlik inşa etme ve istikrarlı bir performans sergileme gereksinimine neden olmaktadır (B. Stewart, 2014). Bu durum Goffman'ın performans yoluyla kendini sunma olarak tanımladığı durumla açıklanabilir (Goffman, 1967). Goffman, bireylerin sosyal beklentilere karşılık olarak geliştirdikleri stratejilerle nasıl bir öz-sunumda bulduklarını detaylıca incelemiştir. Goffman'ın analizine göre bireyin yaşantısı bir tiyatro sahnesine benzer ve "rol" kavramı bu sahne metaforuyla özdeşleştirilmiştir. Ona göre bireyler toplumsal yaşamda kendilerini belirli bir yaşam tarzı ile ifade ederler ve benliklerinin sunumu "izlenim", "performans", "sahne önü" ve "sahne arkası" gibi alt kavramlarla ilişkilendirilmektedir. Bu çerçevede insanlar birer oyuncu gibi toplumsal yaşamda en uygun rollerini sergileyerek, diğerlerinin beğenisini kazanmaya çalışırlar ve toplumsal beğeniye uygun bir imaj yaratmak için belirli rolleri içselleştirmektedir (Bakan ve ark., 2019, s. 72).

Akademik çalışma ve görüşlerin çevrimiçi platformlardan yayınlanması sık gözlenen bir eğilim haline gelirken bundan uzak kalmak bazen bir dezavantaj veya şüpheli bir durum olarak algılanabilmektedir (Herman, 2018). Dijital platformlarda bireyler birden fazla çevrimiçi kimlikle etkileşimde bulunabilir ve bu kimlikler gerçek yaşantılarındaki kimliklerinden farklılık gösterebilir. Nihayetinde, araştırmacılar da diğer bireyler gibi kariyerleriyle ilgili belirli bir anlatı oluşturabilmek adına dijital bir akademik kimlik geliştirebilmekte; bu kimliği çevrimiçi olarak erişilebilir hale getirerek tanıtım ve benzeri amaçlar için kullanılabilir (Williams ve Greenhalgh, 2022). Güncel literatür, çevrimiçi kimliklerin inşasında dikkat çekici bir çeşitliliğin yaşandığına işaret etmektedir (Işık, 2021; Feher, 2021; Tomášková, 2021; Radford ve ark., 2020; Gesuato ve Bianchi, 2021; Jordan, 2019; Hammarfelt ve ark., 2016).

Akademik söylem ve kimlik kavramları, akademik araştırma ve yükseköğretim alanında yakından ilişkilidir (Flowerdew ve Wang, 2015). Akademik söylem, akademik toplulukların üyeleri arasındaki etkileşimlerin değerlendirilmesinde ve akademik kimliklerin şekillendirilmesinde kritik bir role sahiptir. Dijital platformlar, özellikle akademik ve kişisel web sayfaları, bloglar (kişisel dijital günce), kurumsal arşivler ve sanal topluluklar, dijital kimlik araştırmaları için zengin fırsatlar sunmaktadır. Web 2.0'in gelişimiyle birlikte araştırmacılar, özellikle geleneksel akademik metinlerdeki sunduğu akademik kimlikle çatışma hissedenler için, bloglar aracılığıyla yeni ve daha az çatışmalı akademik kimlikler oluşturma, çevrimiçi görünürlüklerini artırma ve dijital kimlikler üzerinden yeni iş birliği fırsatları yaratma imkânı bulmaktadır (Dennen, 2009; Kirkup, 2010).

Akademisyenlerin dijital kimliklerini sundukları diğer dijital platformların arasında akademik sosyal ağlar bulunmaktadır. Özellikle ResearchGate ve Academia.edu gibi siteler araştırmacılar arası iş birliğini teşvik etmek ve bilimsel literatüre kolay erişim sağlamak amacıyla geniş bir kullanıcı kitlesi tarafından tercih edilmektedir. Akademisyenler bu ağları kurumsal arşivlere kıyasla araştırma paylaşımı ve bilimsel iletişim için daha yoğun bir şekilde kullanmakta ve kişisel marka gelişimi için de bu platformlardan yararlanmaktadır (Boudry ve Durand-Barthez, 2020; Manca, 2018; Van Noorden, 2014). Bu platformların yanı sıra, kullanıcılara resim, video ve metin paylaşımı, başkalarıyla bağlantı kurma ve çevrimiçi topluluklara katılma gibi sosyal uygulamalara katılma olanağı sunan Twitter gibi sosyal medya araçları; mesajlaşma ve diğer kullanıcıları takip etme özelliklerinin yanında araştırmacılara yeni yayımlanan çalışmalarını takipçilerine duyurma, fikir alışverişinde bulunma ve şahsen katılmadıkları konferanslara "sanal katılımcılar" olarak katılma gibi avantajlar sunmaktadır (Côté ve Darling, 2018;

Djonov ve Van Leeuwen, 2018).

Dijital akademik mecraların hızlı gelişimi akademisyenlerin dijital kimliklerini inşa etmeleri ve sürdürmeleri için birçok platformda aktif olarak yer almalarına yol açmıştır. Bu durum, araştırmacıların kendi tercihleri veya yerel ve küresel bilim politikalarının talepleri doğrultusunda gerçekleşebilmektedir. Türkiye'deki yükseköğretim otoritesi olan Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), öğretim elemanları ve tezli lisansüstü öğrencilerinin Open Researcher and Contributor ID (ORCID) numarasını kullanmalarını zorunlu kılarak, lisansüstü tezleri, makaleleri, kongre ve sempozyum bildirimlerini, kitapları ve diğer bilimsel yayınların takibi konusunda küresel eğilime kayıtsız kalmamıştır (Yüksek Öğretim Kurumu, 2020). ORCID, 2009 yılında bilimsel iletişimdeki yazar adı belirsizliğini gidermek amacıyla kurulmuş ve 2012 yılında kamuya açılarak araştırmacılara kimlik oluşturma hizmeti vermeye başlamıştır (Fenner ve ark., 2011). ORCID bilimsel içerik yayıncıları, yazarlar ve araştırma değerlendirme otoriteleri için değerli bir araç olup; makale gönderme ve inceleme süreçlerini kolaylaştırmakta ve yayıncılar ile yazarlar için maliyetleri azaltarak kullanıcıların yayınlarının daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlamaktadır (Meadows ve Haak, 2018).

Bu bilgiler ışığında, bu çalışmanın amacı Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında görev yapan bilim insanlarının araştırma disiplinleri ve ünvanlarına göre ORCID profillerinin tamamlanma oranlarındaki farklılıkları incelemektir. Bu bağlamda araştırmada, araştırmacıların ORCID kimliklerini oluşturma yaklaşımlarının disiplin ve ünvanlara göre nasıl farklılaştığına dair sorularına yanıt aranacaktır.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu çalışma, Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında görev yapan bilim insanlarının araştırma disiplinleri ve ünvanlarına göre ORCID profillerinin tamamlanma oranlarındaki farklılıkları incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda, farklı disiplinlerdeki ve ünvanlardaki akademisyen gruplarının ORCID profillerinin incelenmesi için karma araştırma yöntemi benimsenmiştir. Karma araştırma yöntemi, nitel ve nicel verilerin bir arada kullanılmasını ifade eder ve bu yöntemle araştırmanın ele aldığı farklı boyutlara çözüm getiren yöntemsel kolaylıklarla karşılaşılan karmaşıklığı azaltır ve elde edilen verilere dair kavrayış derinliğini artırarak daha kapsamlı bir anlayış sağlar (Creswell ve Clark, 2017; McKim, 2017). Araştırmanın nitel aşamasında, Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) akademik veri tabanındaki 12 ana araştırma alanı altındaki disiplinlerden rastgele seçilen örneklem grupları üzerinden, çoklu durum çalışması yöntemi kullanılarak akademisyen gruplarının seçimi yapılmıştır. Çoklu durum çalışması, sınırları belirlenmiş birkaç olay veya durumun, gözlem, görüşme, görsel-ışitsel materyaller, dokümanlar ve raporlar gibi çeşitli veri toplama araçları aracılığıyla derinlemesine incelenmesi ve zaman içinde keşfedilmesi olarak tanımlanır (Stake, 2005; Yin, 2009). Bu yaklaşım, incelenen olgu üzerindeki değişkenleri ve örnek olaylar arasındaki farklılıkları belirleyen faktörleri aydınlatma kapasitesine sahiptir (J. Stewart, 2012). Bu çalışmada her bir disiplin ve ünvan grubu bir durum olarak ele alınarak bu durumlar arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları karşılaştırmalı bir şekilde analiz edilmesi hedeflenmiştir. Nicel aşamada ise seçilen gruptan elde edilen veriler, Kruskal-Wallis H testi gibi parametrik olmayan bir test kullanılarak analiz edilmiştir (Kruskal ve Wallis, 1952). Bu test, gruplar arasındaki medyan farklılıklarını karşılaştırmak için kullanılır ve çalışmada, farklı akademik disiplinlerin bilimsel iletişim süreçlerindeki ve akademik kimlik inşa süreçlerindeki farklılıkların ORCID profili tamamlanma oranları açısından incelenmesine olanak tanımaktadır.

Araştırmanın Evren ve Örnekleme

Araştırmanın evreni, 2023 yılı Kasım ayı itibarıyla Türkiye'deki devlet ve vakıf üniversitelerinde görev yapmakta olan Profesör, Doçent ve Doktor Öğretim Üyesi unvanına sahip akademik personeli kapsamaktadır. Yüksek Öğretim Kurumu'nun (YÖK) verilerine göre, Türkiye'deki üniversitelerde görev yapan 34.280 Profesör, 22.462 Doçent ve 44.216 Doktor Öğretim Üyesi bulunmaktadır, toplamda 100.958 bilim insanı araştırma evrenini oluşturmaktadır (Yüksek Öğretim Kurumu, 2023). Çalışmanın analizi için örneklem seçimi, Biglan sınıflandırması (Biglan, 1973) kullanılarak yapılmıştır. Bu sınıflandırma, akademik disiplinleri Saf/uygulamalı, yumuşak/sert ve canlı/cansız gibi iki boyutlu kategorilere ayırarak, farklı disiplinlerdeki araştırmacıların eğilimlerini ve pratiklerini anlamada faydalı bir araç olarak kabul edilmektedir. Araştırmacılar, Biglan sınıflandırmasını kullanarak, araştırma disiplinlerinin faaliyet sınırları ile ilişkili istatistiksel olarak anlamlı disiplin varyasyonlarını belirleyebilir (Simpson, 2017). Bu sınıflandırma, aynı zamanda çeşitli bilimsel aktivite türlerinin, yoğunluklarının ve katılım derecelerinin incelenmesine yardımcı olurken, disiplinlerin uygulama derecesine ve çoklu yaklaşımlara dayalı olarak yeni boyutlar eklemeye de imkân tanır. Bu sınıflandırmaya göre, rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak YÖK Akademik sitesinde yer alan 12 farklı araştırma disiplini içerisinde Eğitim Yönetimi, Moleküler Biyoloji ve Genetik, Çeviribilim, Görsel İletişim Tasarımı, Anayasa Hukuku, Arap Dili ve Belagatı, İç Mimarlık, Deniz ve Gemi Mühendisliği, Biyoistatistik, Bilgi ve Belge Yönetimi, Rekreasyon ve Tarım Ekonomisi alt araştırma alanları seçilmiştir. Bu seçim, araştırma

evreninin çeşitliliğini ve genişliğini yansıtacak şekilde yapılmıştır. Seçilen alt araştırma alanlarında yer alan bilim insanlarının YÖK akademik web sitesi profillerinde yer alan ORCID numaraları web kazıma yöntemi ile derlenmiştir. Veri derleme süreci esnasında ORCID numaralarına erişilemeyen araştırmacılar araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. Araştırma kapsamındaki araştırmacıların ORCID profil veri paylaşım durumları incelenerek, veri paylaşım izni vermeyen araştırmacılar da araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. Bu değerlendirmeler sonucunda, araştırmacının örneklemini çalışmada 535 profesör, 327 doçent ve 955 doktor öğretim üyesi olmak üzere toplam 1.817 araştırmacı oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Çalışma kapsamında yer alan araştırmacıların verileri, 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu hükümleri uyarınca anonimleştirilerek kullanılmak üzere www.orcid.org sitesinden JSON formatında derlenmiştir. ORCID, yazar isimlerindeki karışıklıkları gidermek ve bilimsel yayınları araştırmacılarla eşleştirmek için geliştirilmiş bir araştırmacı bilgi sistemidir (Haak ve ark., 2012). Bu bilgi doğrultusunda, araştırmacıların sadece dijital ortamda kendilerini ayırt edecek verileri dikkate alınmış, bu veriler haricinde profilde paylaşılan akademik yayınlar değerlendirmeye alınmamıştır. Disiplinler ve ünvanlar arası karşılaştırma yapabilmek için, kişisel bilgi ve faaliyet verilerine yönelik paylaşımlar puanlanarak sayısallaştırılmıştır. Puanlama için geliştirilen ORCID profil doluluk ölçeğine ait puanlama tablosu Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1

ORCID Profil Doluluk Ölçeği Puanlama Tablosu

Alan Adı	Puan	Hesaplama Şartı	
Kişisel Veriler	name	1	Veri girişi var ise
	other-names	1	Her veri girişi için
	biography	1	Veri girişi var ise
	researcher-urls	1	Her veri girişi için
	emails	1	Her veri girişi için
	addresses	1	Her veri girişi için
	keywords	1	Her veri girişi için
	external-identifiers	1	Her veri girişi için
	distinctions	1	Her veri girişi için
	educations	1	Her veri girişi için
Faaliyetler	employments	1	Her veri girişi için
	fundings	1	Her veri girişi için
	invited-positions	1	Her veri girişi için
	memberships	1	Her veri girişi için
	peer-reviews	1	Her veri girişi için
	qualifications	1	Her veri girişi için

Verilerin Analizi

Araştırmada, akademik ünvan farklılıklarının (Doktor Öğretim Üyesi, Doçent, Profesör) ve 12 farklı araştırma grubunun ORCID profil doluluk oranları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla başlangıçta ANOVA (Varyans Analizi) testi planlanmıştır. ANOVA testi, üç veya daha fazla grubun ortalamaları arasındaki farklılıkları karşılaştırmak için kullanılan parametrik bir istatistiksel yöntemdir. ANOVA testi verinin normal dağılıma sahip olması ve grupların varyanslarının homojen olması gibi koşulları gerektirir. Bu koşulların sağlanmadığı durumlarda, testin sonuçları güvenilir olmayabilir. Derlenen veri setinin ANOVA testinin ön koşullarını sağlamadığı tespit edilmiştir. Bu nedenle, veri setinin dağılım özelliklerine uygun olarak parametrik olmayan bir alternatif olan Kruskal-Wallis H testi uygulanmıştır. Kruskal-Wallis H testi, üç veya daha fazla bağımsız grubun medyanlarını karşılaştırmak için kullanılır ve normal dağılım koşuluna bağlı değildir. Test sonuçlarına göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuşsa, hangi gruplar arasında fark olduğunu belirlemek için post-hoc analizi olarak Pairwise Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Bu test iki bağımsız grubun medyanlarını karşılaştırır ve gruplar arasındaki farklılıkların detaylı bir şekilde incelenmesine olanak tanır. Bu analiz yöntemleri, araştırma disiplinleri ve akademik ünvanlar arasındaki ORCID profil doluluk oranlarındaki farklılıkların incelenmesi için uygun istatistiksel araçlar sağlar. Çalışmada ulaşılan farklı akademik grupların ORCID profil kullanımındaki eğilimlerini ve bu eğilimlerin potansiyel etkileyici

faktörlerini ortaya koymak için yeterli istatistiki kanıtları sunmaktadır.

Bulgular

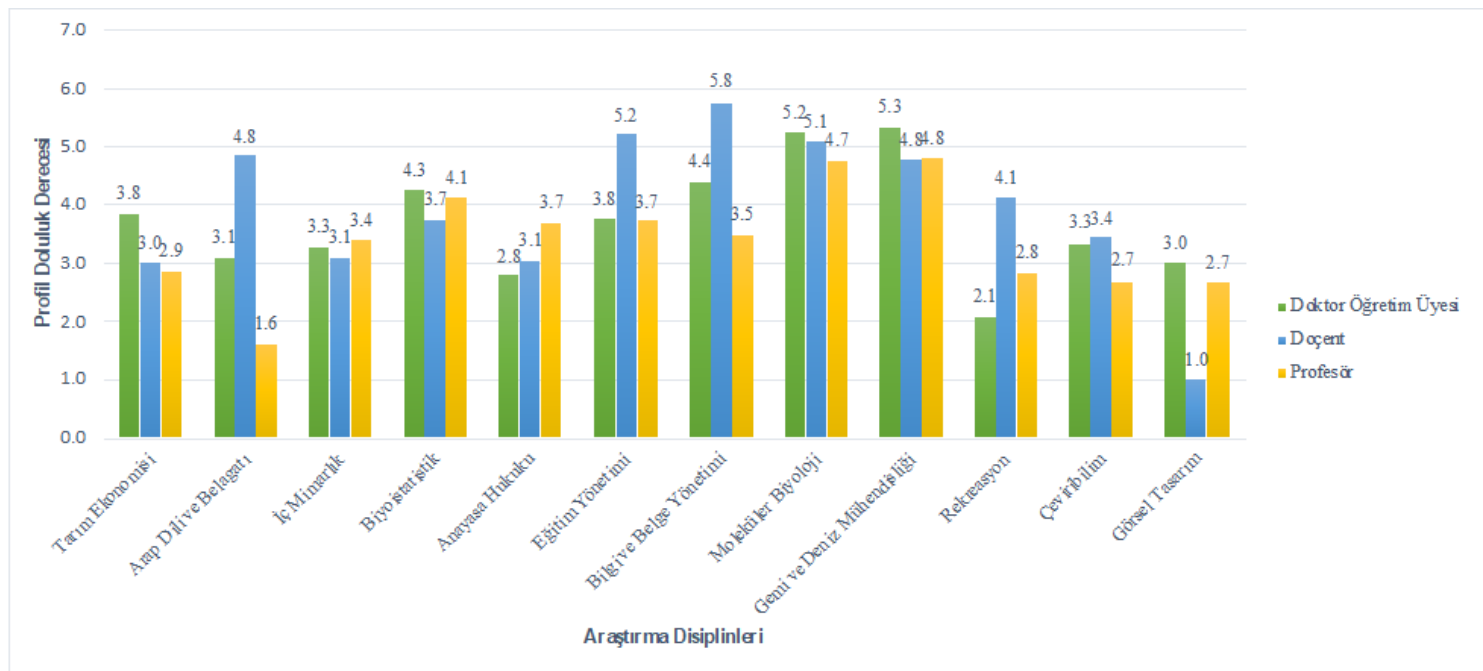
Bu çalışma Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında görev yapan bilim insanlarının araştırma disiplinleri ve ünvanlarına göre ORCID profillerinin tamamlanma derecelerindeki farklılıkları belirlemeyi amaçlamaktadır. Akademik ünvanlara göre profil doluluk derecelerinin ortalama değerleri Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2

Ünvanlara Göre Ortalama Profil Doluluk Dereceleri

Akademik Ünvan	Ortalama Profil Doluluk Derecesi
Doktor Öğretim Üyesi	3,7
Doçent	3,93
Profesör	3,39

Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında görev yapan araştırmacılar, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu kapsamında belirlenen temel görevlere sahiptir. Akademik atama ve yükseltme kriterlerine bağlı olarak, özellikle Doktor Öğretim Üyesi kadrosundan Doçent kadrosuna geçişte ciddi bir akran değerlendirme süreci yaşanmaktadır. Bu süreç araştırmacıların akademik yayınlarının yanı sıra akademik etik ve meslek dışı faaliyetlerinin de incelendiği durumları içerebilir. Bu durumun bir yansıması olarak, Tablo 2'de görüldüğü üzere, Doçent ünvanlı araştırmacılar ortalama 3,93 ile en yüksek ortalamaya sahipken, onları ortalama 3,7 ile Doktor Öğretim Üyeleri ve ortalama 3,39 ile Profesör ünvanlı araştırmacılar takip etmektedir. Bu değerlerin araştırma disiplinlerine ve ünvanlara göre değişimi Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Ünvan ve Araştırma Disiplinlerine Göre Ortalama ORCID Profil Doluluk Dereceleri

Şekil 1'den elde edilen verilere göre, akademik disiplinler arasında ORCID profillerinin doluluk derecelerinde önemli farklılıklar olduğu gözlemlenmektedir. Profil doluluk derecelerinin ünvan bazında ortalama değerleri incelendiğinde, Doktor Öğretim Üyeleri arasında en yüksek ortalama doluluk derecesi 5,3 ile Gemi ve Deniz Mühendisliği disiplininde yer alırken, Doçentler için en yüksek ortalama 5,8 ile Bilgi ve Belge Yönetimi disiplininde tespit edilmiştir. Profesörlerde ise, ortalama doluluk derecesi 3,7 ile Anayasa Hukuku alanında en yüksek değere ulaşmaktadır; ancak Profesörlerin diğer disiplinlerdeki ortalama doluluk oranları görece daha düşüktür. Bununla birlikte, Doçentlerin ORCID profil doluluk derecelerinde en yüksek seviyelere ulaşmadığı Tarım Ekonomisi, Biyoistatistik, Moleküler Biyoloji ve Görsel İletişim Tasarımı gibi disiplinlerde de

dikkate değer farklılıklar bulunmaktadır. Arap Dili ve Belagatı alanında faaliyet gösteren Profesörler, diğer disiplinlerdeki Profesörlerle karşılaştırıldığında en düşük profil doluluk derecesine sahiptir.

Biglan sınıflandırmasına dayanarak yapılan analizde, İç Mimarlık, Moleküler Biyoloji ve Gemi ve Deniz Mühendisliği gibi uygulamalı ve sert bilimler kategorisine giren araştırma alanlarında, ünvanlara göre ORCID profil doluluk oranları arasında önemli bir fark bulunmamaktadır. Öte yandan, yumuşak bilimler olarak kabul edilen Arap Dili ve Belagatı ve Eğitim Yönetimi disiplinlerinde ünvan bazında ORCID profil doluluk dereceleri arasında dikkate değer farklılıklar görülmektedir. Örneğin, Bilgi ve Belge Yönetimi alanında Doçentler, diğer ünvanlara kıyasla en yüksek ortalama doluluk derecesine sahipken, Rekreasyon disiplininde bu oranların daha düşük olduğu ve ünvanlar arasında daha az farklılık gösterdiği gözlemlenmiştir. Bu bulgular, disiplinler ve akademik ünvanlar arasındaki profil doluluk oranlarının çeşitlenmesine işaret etmekte ve araştırmacıların ORCID profillerini doldurma eğilimlerinin disipline özgü faktörlerle etkilenebileceğini düşündürmektedir.

Ünvanlar arasındaki farklılığın istatistiksel olarak anlamlılığını belirlemek üzere Kruskal-Wallis H testi uygulanmıştır. Test sonuçları, ünvanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu ortaya koymuştur ($H(2) = 6,13, p = 0,0467$). Hangi ünvanlar arasında bu farklılığın bulunduğu tespiti için yapılan Pairwise Mann-Whitney U testleri, Doçentler ile Doktor Öğretim Üyeleri arasında ($p = 0,0244$) ve Profesörler ile Doktor Öğretim Üyeleri arasında ($p = 0,0426$) ORCID profil doluluk derecelerinde anlamlı farklar olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, Doçentler ile Profesörler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark ($p = 0,7877$) saptanmamıştır. Elde edilen anlamlı istatistiksel sonuçların etki büyüklüğü ortaya koymak için eta kare (η^2) değeri hesaplanmıştır. Hesaplanan eta kare değeri ($\eta^2=0,0034$) ORCID profil doluluk ortalaması puanlarındaki toplam varyansın sadece %0,34'ünün akademik ünvanlardan kaynaklandığını göstermektedir. Bu düşük etki büyüklüğü, ünvanların araştırmacıların ortalama ORCID profil doluluk dereceleri üzerindeki etkisinin oldukça sınırlı olduğunu belirtmektedir.

Çalışmada yanıt aranan bir diğer araştırma sorusu olan araştırma disiplinlerine göre ortalama ORCID profil doluluk oranları arasındaki farkın tespiti için ünvanlar arasındaki farkı incelemek için kullanılan yaklaşım kullanılmıştır. Gerçekleştirilen Kruskal – Wallis H testi araştırma disiplinleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark ($H(11) = 138,48, p < 0,0001$) olduğunu ortaya koymuştur. Bu farkın hangi araştırma disiplinleri arasında olduğunu tespiti için Pairwise Mann-Whitney U testleri yapılmıştır. Bu testler sonucunda Anayasa Hukuku ile Bilgi ve Belge Yönetimi ($p = 0,0388$), Biyoistatistik ($p < 0,00001$), Deniz ve Gemi Mühendisliği ($p < 0,00001$), Eğitim Yönetimi ($p = 0,0056$) ve Moleküler Biyoloji ve Genetik ($p < 0,00001$) disiplinleri arasında Mann-Whitney U testi sonucunda anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Elde edilen sonuçların etki büyüklüğü benzer biçimde eta kare değeri ile araştırılmıştır. Disiplinler arasında, Eta kare değeri ($\eta^2=0,077$) olarak hesaplanmıştır, bu da ORCID derecelendirme puanlarındaki varyansın yaklaşık %7,7'sinin disiplinler arası farklılıklardan kaynaklandığını gösterir. Bu değer orta düzeyde bir etki büyüklüğü olarak yorumlanabilir ve disiplinlerin ORCID profil doluluk dereceleri üzerindeki etkisinin göz ardı edilemeyecek düzeyde olduğunu belirtir.

Çalışmada yapılan analizlerin sonuçlarına göre, araştırma disiplinleri arasında ORCID profil doluluk derecelerindeki farklılıkların önemli olduğu ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte, akademik ünvanların bu doluluk derecelerindeki varyansı anlamlı düzeyde açıklama kapasitesine sahip olmadığı tespit edilmiştir. Disiplinler arası farklılıkların etki büyüklüğü, ORCID profil doluluk puanlarındaki toplam varyansın önemli bir kısmını oluştururken; ünvanların etkisi daha sınırlı kalmıştır. Bu bulgular, akademik çevrelerde ORCID profil kullanımının disiplin özelliklerine bağlı olarak değişebileceğini ve akademik kariyer basamaklarının profil doluluk üzerindeki etkisinin beklenenden daha az olduğunu göstermektedir.

Tartışma

Bu çalışma, bireyin benlik algısının belirli yönlerinin sosyal alana nasıl aktarıldığı ve akademik kimliğin dijital medyada karmaşık ve çok yönlü bir olgu olarak nasıl sunulduğu üzerine odaklanmaktadır. Goffman'ın rol yapma teorisine benzer şekilde, akademik kimlik de dijital medya aracılığıyla farklı bağlamlarda şekillenmekte ve sunulmaktadır (Hausmann ve ark., 2011). Akademik kimliklerin konumlanması, her bir disiplinin özgün uygulamaları, tercihleri ve bilimsel pratikleri etrafında şekillenmektedir. Bu durum, 'alan özgünlüğü' kavramıyla açıklanabilir ve bir disiplinin nasıl özelleştiğini, belirli sorunları nasıl çözdüğünü gösterir (MacLeod, 2018). Bu özgüllük, yalnızca uzmanlığın ve bilimsel pratiklerin alana özgü olduğunu vurgulamakla kalmaz, aynı zamanda akademik iletişimin dinamiklerini ve akademik kimliklerin konumlanışını da doğrudan etkiler. Örneğin, Fizik disiplinindeki akademisyenler genellikle araştırma odaklı bir kimlik benimserken, Tarih disiplini öğretime daha fazla vurgu yapar ve araştırma ile yönetim arasında daha dengeli bir ilişki kurmaktadır. Biyologlar ise kendilerini genellikle öğretmen ve araştırmacı olarak tanımlamakta ve çalışmalarında korumacı bir yaklaşım benimsemektedir (Musselin ve Becquet, 2008). Bu yaklaşım, akademik kimliklerin sunumunda disipline özgü farklılıkları vurgularken, bu farklılıkların her alanın kendine has niteliklerini yansıtan bir özellik olarak ortaya çıkmasına ve disiplinler arası farklılıkların akademisyenlerin mesleki kimliklerinin nasıl şekillendiğini anlamak için önemli fırsatlar sunmasına aracılık yapmaktadır. Bu sayede, akademik kimliklerin çeşitliliğinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlamak mümkündür (Turner, 2000).

Şekil 1'de sunulduğu üzere, ORCID profil doluluk oranlarının disiplinler arasındaki farklılıkları, Türkiye'deki akademisyenler arasında dijital bilimsel iletişim araçlarının farklı şekillerde benimsendiğini ve bu araçlarla etkileşimde bulunduğunu göstermektedir. Çalışmanın bulguları, Anayasa Hukuku ve Bilgi ve Belge Yönetimi gibi kamuya dönük ve araştırmacının yaygınlaştırılması için belirgin bir dijital ayak izi oluşturmaya öncelik veren alanların dijital kimliğe daha yüksek bir değer atfetme eğiliminde olduğunu göstermektedir. Buna karşın, Arap Dili ve Belagatı gibi alanlarda daha düşük profil doluluk oranları gözlemlenmiştir, ki bu durum çevrimiçi varlığa ilişkin farklı kültürel veya disiplinler öncelikleri yansıtmaktadır. Çalışmada elde edilen bulgular, Heusse ve Cabanac (2022) tarafından Toulouse üniversite ekosisteminde tespit edilen ORCID benimseme oranlarının disiplinlere farklılaştığı bulguları ile örtüşmektedir. Ayrıca, çalışmada tespit edilen disiplinler arasındaki farkın yalnızca disiplinin iç dinamiklerini yansıtmadığı da göz önünde bulundurulmalıdır. Özellikle sert ve uygulamalı bilimler kategorisine giren disiplinlerin uluslararası alanda daha fazla görünürlüğe sahip olabileceği düşünülebilir. Çalışmanın bulguları, Biglan sınıflandırmasına göre bu araştırma kategorisine giren Biyoistatistik, Moleküler Biyoloji ve Gemi İnşaat Mühendisliği gibi alanlarda, yumuşak bilimlere kıyasla profil doluluk oranlarının daha yüksek olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, Mikki ve arkadaşlarının (2015) Bergen Üniversitesi'nde gerçekleştirdikleri çalışma ile uyumludur. Bu çalışmada, ResearchGate, Academia.edu ve LinkedIn gibi akademik sosyal ağlarda araştırmacıların dijital varlıklarının incelenmesi sonucunda disiplinler arasında önemli farklılıkların varlığı tespit edilmiştir.

Sosyal ve beşeri bilimler alanındaki bazı araştırmacılar akademik aidiyet ve dijital kimliğin kamulaştırılması kavramlarına ilişkin gündeme gelen bazı küresel bilim politikaları konusunda çekincelere sahip olabilirler (Collins ve ark., 2022). Örneğin, açık bilim ve açık veri hareketleri, dijital ortamda veri paylaşımını desteklerken, araştırmacıların kişisel ve akademik verilerinin erişimine izin veren bazı güvenlik açıkları da içermektedir. Bu durum araştırmacıların mahremiyet hakları ve akademik kimliklerinin kontrolü konusunda endişelere yol açabilir. Ayrıca Teixeira da Silva (2022) tarafından belirtildiği üzere, ORCID'de insan olmayan veya "hayalet" hesapların yaygınlığı gibi faktörlerin dijital akademik kimliklerin inşasına başka bir karmaşıklık katmanı eklemektedir. Bu bulgular, akademiye dijital katılımın çok yönlü doğasını vurgulamakta ve akademik ünvanların sınırlarını aşan incelikli bir anlayışa duyulan ihtiyaca işaret etmektedir. Zhang ve Li (2020) tarafından yürütülen çalışmada, araştırmacıların ORCID profillerini yalnızca yayınlarını duyurmak amacıyla güncelledikleri ortaya konmuştur. Bu durum, ORCID profilinin varlığının aktif katılım veya geniş bir dijital kimlik ile doğrudan ilişkili olmadığını göstermektedir. Türkiye'deki akademik ünvanlar için kariyer yükselme süreçlerinde, araştırmacıların akademik ve profesyonel kimlikleri hakkında eksiksiz bilgi sağlama beklentisi bulunmaktadır. Bu durum, özellikle akademik personelin kariyerinin ileri aşamalarında dijital kimlik oluşturmaya daha az önem verdiğini gösteren Doçent ve Profesör ünvanları arasında belirgin farklılıkların olmamasını açıklayabilir.

Bu çalışmanın sonuçları önemli iç görüler sunarken, aynı zamanda bazı sınırlılıkları da içermektedir. Çalışmanın örnekleminin yalnızca 12 alt araştırma alanını kapsamaması, elde edilen bulguların diğer araştırma disiplinlerine genelleştirilmesini sınırlamaktadır. Akademik ünvanlar arasındaki farklılıklarla ilgili düşük etki büyüklüğü, araştırmacıların ünvanlarının ORCID profil doluluk derecelerine sınırlı bir etki ettiğini göstermektedir. Ayrıca, toplanan veri setinin kullanıcı inisiyatifiyle güncellenebilir ve değiştirilebilir olması, çalışmanın bulgularının zaman içinde değişebileceğine dair bir olasılığı ortaya koymaktadır.

Sonuç

Bu çalışma, Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarındaki akademik personelin ORCID profillerinin doluluk oranlarını ve bu oranların akademik ünvan ve disiplinler arasında nasıl farklılık gösterdiğini incelemiştir. Elde edilen sonuçlar, akademik kimlik inşasının dijital alandaki yansımalarının, akademisyenlerin kariyer aşamalarına ve disiplin özgüllüklerine göre değişiklik gösterdiğini ortaya koymuştur. Akademik ünvanların ORCID profil doluluk oranları üzerindeki etkisi sınırlı bulunmuş, bu da akademik kimlik inşasının ünvanın ötesindeki faktörler tarafından şekillendirildiğini göstermiştir. Araştırmada gözlemlenen bulgular, Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında görev yapan akademisyenlerin, özellikle akademik atama ve terfi süreçlerinde, dijital kimliklerinin oluşturulması ve yönetilmesi konusunda daha bilinçli adımlar atmalarının gerekliliğine işaret etmektedir. Bu sonuçlar, akademik kurumların ve bireylerin, bilimsel iletişimin yaygınlaştırılması ve etkinin artırılması için dijital kimlik yönetimine verdikleri önemin yeniden değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Akademik kurumlar için, akademisyenlerin dijital kimliklerinin oluşturulması ve yönetilmesi konusunda daha kapsamlı ve etkili stratejiler geliştirmenin önemi de ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, bu çalışma, akademisyenlerin kariyer süreçleri ve akademik disiplinlerin özgül uygulamalarıyla ilişkili olarak, dijital akademik kimliklerin oluşturulmasının ve yönetilmesinin karmaşıklığını ortaya koymuştur. Bu çalışma, akademik camiada dijital varlık yönetimine ilişkin stratejilerin geliştirilmesine katkıda bulunacak veri tabanlı bir perspektif sunmaktadır ve bu alandaki ileri araştırmalar için bir temel oluşturmayı hedeflemektedir. Ayrıca, bu çalışma Türkçe literatürde bu konudaki boşluğu doldurma potansiyeline sahiptir ve ileri araştırmalar için veri kaynağı sunmaktadır.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazar, çıkar çatışması olmadığını beyan etmiştir.

Finansal Destek: Yazar, bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Conflict of Interest: The author has no conflicts of interest to declare.

Financial Disclosure: The author declared that this study has received no financial support.

Kaynaklar

- Allison, A., Currall, J., Moss, M., & Stuart, S. (2005). Digital identity matters. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 56(4), 364-372. <https://doi.org/10.1002/asi.20112>
- Bakan, U., Kalaman, S., & Bakan, U. (2019). ABD’li akademisyenlerin linkedin’de benlik sunum rollerinin keşfi. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, 2019(49), 69-89. <https://dergipark.org.tr/en/pub/ikad/issue/69411/992236>
- Biglan, A. (1973). The characteristics of subject matter in different academic areas. *Journal of Applied Psychology*, 57(3), 195-203. <https://doi.org/10.1037/h0034701>
- Boudry, C., & Durand-Barthez, M. (2020). Use of author identifier services (ORCID, ResearcherID) and academic social networks (Academia. Edu, ResearchGate) by the researchers of the University of Caen Normandy (France): A case study. *Plos One*, 15(9), e0238583. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0238583>
- Clegg, S. (2011). Academic identities re-formed? Contesting technological determinism in accounts of the digital age. *Contemporary Social Science*, 6(2), 175-189. <https://doi.org/10.1080/21582041.2011.583485>
- Collins, H. J., Glover, H., & Myers, F. (2022). Behind the digital curtain: A study of academic identities, liminalities and labour market adaptations for the ‘Uber-isation’ of HE. *Teaching in Higher Education*, 27(2), 201-216. <https://doi.org/10.1080/13562517.2019.1706163>
- Côté, I. M., & Darling, E. S. (2018). Scientists on Twitter: Preaching to the choir or singing from the rooftops? *Facets*, 3(1), 682-694. <https://doi.org/10.1139/facets-2018-0002>
- Creswell, J. W., & Clark, V. L. P. (2017). *Designing and conducting mixed methods research*. Sage publications.
- Dennen, V. P. (2009). Constructing academic alter-egos: Identity issues in a blog-based community. *Identity in the Information Society*, 2, 23-38. <https://doi.org/10.1007/s12394-009-0020-8>
- Djonov, E., & Van Leeuwen, T. (2018). Social media as semiotic technology and social practice: The case of ResearchGate’s design and its potential to transform social practice. *Social Semiotics*, 28(5), 641-664. <https://doi.org/10.1080/10350330.2018.1504715>
- Feher, K. (2021). Digital identity and the online self: Footprint strategies—An exploratory and comparative research study. *Journal of Information Science*, 47(2), 192-205. <https://doi.org/10.1177/0165551519879702>
- Fenner, M., Gómez, C. G., & Thorisson, G. A. (2011). Collective Action for the Open Researcher & Contributor ID (ORCID). *Insights*, 24(3), 277. <https://doi.org/10.1629/24277>
- Flowerdew, J., & Wang, S. H. (2015). Identity in academic discourse. *Annual Review of Applied Linguistics*, 35, 81-99. <https://doi.org/10.1017/S026719051400021X>
- Gesuato, S., & Bianchi, F. (2021). Representing academic identities in email: Content and structure of Automatic Signatures. *European Journal of English Studies*, 25(3), 334-351. <https://doi.org/10.1080/13825577.2021.1988275>
- Goffman, E. (1967). *Interaction ritual: Essays in face-to-face behavior*. Anchor Books.
- Haak, L. L., Fenner, M., Paglione, L., Pentz, E., & Ratner, H. (2012). ORCID: a system to uniquely identify researchers. *Learned Publishing*, 25(4), 259-264. <https://doi.org/10.1087/20120404>
- Hammarfelt, B., de Rijcke, S., & Rushforth, A. D. (2016). Quantified academic selves: The gamification of research through social networking services. *Information Research*, 21(2). <http://InformationR.net/ir/21-2/SM1.html>
- Hausmann, C., Jonason, A., & Summers-Effler, E. (2011). Interaction ritual theory and structural symbolic interactionism. *Symbolic Interaction*, 34(3), 319-329. <https://doi.org/10.1525/si.2011.34.3.319>
- Herman, E. (2018). Scholarly reputation. *FEMS microbiology letters*, 365(18), fny200. <https://doi.org/10.1093/femsle/fny200>
- Hesse, M.-D., & Cabanac, G. (2022). ORCID growth and field-wise dynamics of adoption: A case study of the Toulouse scientific area. *Learned Publishing*, 35(4), 454-466. <https://doi.org/10.1002/leap.1451>
- Hildebrandt, K., & Couros, A. (2016). Digital selves, digital scholars: Theorising academic identity in online spaces. *Journal of Applied Social Theory*, 1(1). <https://socialtheoryapplied.com/journal/jast/article/view/16/10>
- Işık, D. (2021). Akademisyenlerin researchgate ve google scholar citations kullanımları: Türkiye’deki bilgi ve belge yönetimi bölümleri üzerine bir inceleme. *Bilgi Yönetimi*, 4(2), 240-263. <https://doi.org/10.33721/by.928614>

- Jordan, K. (2019). From social networks to publishing platforms: A review of the history and scholarship of academic social network sites. *Frontiers in Digital Humanities*, 6, 5. <https://doi.org/10.3389/fdigh.2019.00005>
- Kirkup, G. (2010). Academic blogging, academic practice and academic identity. *London Review of Education*, 8(1), 75-84. <https://doi.org/10.1080/14748460903557803>
- Korkmaz, C., & Öztürk, S. (2022). Öğretim üyelerinin akademik unvan algıları ve iş stresi. *Yükseköğretim Dergisi*, 12(2), 333-348. <https://doi.org/10.2399/yod.21.815764>
- Kruskal, W. H., & Wallis, W. A. (1952). Use of ranks in one-criterion variance analysis. *Journal of the American Statistical Association*, 47(260), 583-621. <https://doi.org/10.1080/01621459.1952.10483441>
- MacLeod, M. (2018). What makes interdisciplinarity difficult? Some consequences of domain specificity in interdisciplinary practice. *Synthese*, 195(2), 697-720. <https://doi.org/10.1007/s11229-016-1236-4>
- Manca, S. (2018). ResearchGate and Academia. Edu as networked socio-technical systems for scholarly communication: A literature review. *Research in Learning Technology*, 26. <https://doi.org/10.25304/rlt.v26.2008>
- Marshall, D. P., Barbour, K., & Moore, C. (2018). Academic Persona: The construction of online reputation in the modern academy. İçinde D. Lupton, I. Mewburn, & P. Thompson (Ed.), *The Digital Academic: Critical Perspectives On Digital Technologies In Higher Education* (ss. 47-62). Routledge/Taylor & Francis Group.
- McKim, C. A. (2017). The value of mixed methods research: A mixed methods study. *Journal of Mixed Methods Research*, 11(2), 202-222. <https://doi.org/10.1177/1558689815607096>
- Meadows, A., & Haak, L. (2018). How persistent identifiers can save scientists time. *FEMS Microbiology Letters*, 365(15), fny143. <https://doi.org/10.1093/femsle/fny143>
- Mikki, S., Zygmuntowska, M., Gjesdal, Ø. L., & Al Ruwehy, H. A. (2015). Digital presence of Norwegian scholars on academic network sites—Where and who are they? *Plos One*, 10(11), e0142709. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0142709>
- Musselin, C., & Becquet, V. (2008). Academic work and academic identities: A comparison between four disciplines. İçinde J. Välimaa & Y. Oili-Helena (Ed.), *Cultural Perspectives on Higher Education* (ss. 91-107). Springer. <https://doi.org/10.1007/978-1-4020-6604-7>
- Radford, M. L., Kitzie, V., Mikitish, S., Floegel, D., Radford, G. P., & Connaway, L. S. (2020). "People are reading your work," scholarly identity and social networking sites. *Journal of Documentation*, 76(6), 1233-1260. <https://doi.org/10.1108/JD-04-2019-0074>
- Simpson, A. (2017). The surprising persistence of Biglan's classification scheme. *Studies in Higher Education*, 42(8), 1520-1531. <https://doi.org/10.1080/03075079.2015.1111323>
- Stake, R. E. (2005). *Multiple case study analysis*. Guilford Press.
- Stewart, B. (2014). How do we know who we are when we're online?: Reputation, identity, and influence in scholarly networks. İçinde S. Bayne, C. Jones, M. de Laat, T. Ryberg, & C. Sinclair (Ed.), *Proceedings of the 9th International Conference on Networked Learning* (ss. 380-381). University of Edinburgh. <https://www.lancaster.ac.uk/fss/organisations/netlc/past/nlc2014/abstracts/pdf/stewart.pdf>
- Stewart, J. (2012). Multiple-case study methods in governance-related research. *Public Management Review*, 14(1), 67-82. <https://doi.org/10.1080/14719037.2011.589618>
- Teixeira da Silva, J. A. (2022). Dystopian cases of ORCID identifiers: Animal-associated accounts. *Central Asian Journal of Medical Hypotheses and Ethics*, 3(4), 263-269. <https://doi.org/10.47316/cajmhe.2022.3.4.06>
- Tomášková, R. (2021). University research blogs: Constructing identity through language and images. *European Journal of English Studies*, 25(3), 385-403. <https://doi.org/10.1080/13825577.2021.1988257>
- Tully, S. (2014). A human right to access the Internet? Problems and prospects. *Human Rights Law Review*, 14(2), 175-195. <https://doi.org/10.1093/hrlr/ngu011>
- Turner, S. (2000). What are disciplines? And how is interdisciplinarity different. İçinde N. Stehr & P. Weingart (Ed.), *Practising interdisciplinarity* (ss. 46-65). University of Toronto Press. <https://doi.org/10.3138/9781442678729-005>
- Van Dijck, J. (2013). 'You have one identity': Performing the self on Facebook and LinkedIn. *Media, Culture & Society*, 35(2), 199-215. <https://doi.org/10.1177/0163443712468605>
- Van Noorden, R. (2014). Online collaboration: Scientists and the social network. *Nature News*, 512(7513), 126. <https://doi.org/10.1038/512126a>
- Williams, D. E., & Greenhalgh, S. P. (2022). Pseudonymous academics: Authentic tales from the Twitter trenches. *The Internet and Higher Education*, 55, 100870. <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2022.100870>
- Yin, R. K. (2009). *Case study research: Design and methods* (4. bs). Sage Publications.
- Yüksek Öğretim Kurumu (2023). Yükseköğretimde yeni istatistikler. <https://web.archive.org/web/20230925090352/https://www.yok.gov.tr/Sayfalar/Haberler/2023/yuksekogretimde-yeni->

[istatistikler.aspx](#)

Yüksek Öğretim Kurumu. (2020). *ORCID alınması tanımlayıcı tekil numara*. Bingöl Üniversitesi. <https://sbe.bingol.edu.tr/media/9272/orcid-alinmasi-tanimlayici-tekil-numara-1.pdf>

Zhang, L., & Li, C. (2020). Investigating Science Researchers' Presence on Academic Profile Websites: A Case Study of a Canadian Research University. *Issues in Science and Technology Librarianship*, 95. <https://doi.org/10.29173/istl51>